

[Krag.]

nu genoprettes for Lønarbejderne. Jeg har saa mange Gange begrundet det urimelige i dette Privilegium, at jeg kan nøjes med at henvide til denne Begrundelse og ikke behøver at gentage den her.

Med Hensyn til Bestemmelserne i Forslaget om Revision af Kasserne og Kontrollen med Medlemmernes Indtægter foreslaar den højtærede Minister jo nu, at det ikke som hidtil skal være Sygekassernes Beliggenhed, der er bestemmende for Revisionens Art og Kontrollens Udformning, men derimod Sygekassernes Størrelse, og jeg maa sige, at jeg finder i og for sig, at dette er et rigtigere Princip. Dog tror jeg nok, at det bør paalægges Direktøren, naar Omstændighederne taler derfor, at paabyde Kontrol for smaa Kasser i samme Omfang og med samme Fremgangsmaade som for de store, saaledes at Fordelingen efter Størrelsen ikke bliver saa absolut, som det i den højtærede Ministers Forslag er foreslaaet.

Men ogsaa her i Sygekasseafsnittet maa jeg undres over den Udgiftsberegning, som er foretaget med Resultat: en forholdsvis minimal Udgiftsforøgelse. Undersøgelserne har ført til, at man anslaar, at Udgifterne til Sygeforsikring for Statens Vedkommende vil blive forøget med ca. 15 pCt., fra 10,8 Millioner til 12,8 Millioner. Men nu skal man jo forlade den Ordning angaaende Statens Støtte til Lægehjælp gennem Sygekasserne, som vi fik indført i 1927 — med Konsekvensen: øgede Lægeudgifter og højst sandsynligt ogsaa øgede Lægehonorarer; der skal indføres tvungen, gratis Jordemoderhjælp gennem Sygekasserne, Dagpenge Betaling i Barselstilfælde med samme Beløb som for anden Sygdom, Lægehjælp under Barselssengen og Barselshvilen, der skal strække sig over 3 Uger, og som Ministeren eventuelt kan dekrete skal vare 6 Uger.

Jeg synes nu, det er lidt besynderligt, at Ministeren skal blandes ind i dette Forhold om Barselssengens Varighed; men han maa formodentlig mene, han har Mulighed for at trænge ind i de Mysterier, som knytter sig dertil, og for saa vidt han har det, skal jeg ikke kritisere Bestemmelsen. Fra 3 til 6 Uger skal det vare, og i den Tid skal der udbetales Hjælp i Form af Dagpenge med 3 Kr. i Hovedstaden, 2 Kr. 40 Ø. i Provinsbyerne og 1 Kr. 80 Ø. paa Landet. Der skal endvidere betales Dagpenge til den svangre indtil 8 Uger før Fødselen.

Naar jeg ser alt dette og ser, at det kun skal betyde, at Sygekasseudgifterne skal vokse med en 2½ Mill. Kr., eller saadant noget, maa jeg jo sige, ligesom jeg sagde

om adskilligt i Gaar, at den tror jeg ikke rigtig paa. Naar jeg husker paa, at vi efter den gamle Sygekasseordning i 1920 var naaet op paa en Statsudgift til Sygekasserne paa 14 Mill. Kr., uagtet hele denne Række af Opgaver paa ingen Maade forelaa, saaledes som det nu her er Tilfældet, og ingenlunde saaledes udformet, maa jeg sige, at paa de 2,8 Millioner — tror jeg, det er — tror jeg ikke. Jeg tror, vi meget snart vil komme op paa ganske andre Beløb for Staten end dem, der her er Tale om.

Jeg kan i øvrigt i denne Forbindelse ikke undlade at gøre en Bemærkning om Forholdstallene mellem de Dagpengeydelse, der under Barselshvilen skal præsteres, og som jo altsaa, som jeg nævnte, er 3 Kr., 2 Kr. 40 Ø. og 1 Kr. 80 Ø. Forholdstallene her er 100 for Hovedstaden, 80 i Provinsbyerne og 60 i Landkommunerne. Det er ellers Forholdstal, som den højtærede Minister forkaster; thi han siger, at disse Forholdstal ikke længere svarer til Leveomkostningerne i de forskellige Kommunityper, saaledes som de ligger nu. Den højtærede Minister foreslaar alle andre Steder i de Skalaer, han opstiller, Forholdstallene 100, 85 og 70, han tror, at det svarer nogenlunde til Leveomkostningerne indenfor de forskellige Bebyggelsesomraader, og det er jo muligt.

Da jeg i sin Tid i Aldersrenteloven stillede Forslag om 100, 80 og 60 som Forholdstal, og det gennemførtes her i den høje Rigsdag, var det paa Grundlag af en forudgaaende nøje Undersøgelse, som viste, at disse Forholdstal nogenlunde dækkede Forholdet mellem Leveomkostningerne i de forskellige Byer og i Landkommunerne. Men nu forkaster den højtærede Minister altsaa dette paa alle andre Omraader, blot ikke her.

Jeg maa vel nok have Lov til deri at se tilkendegivet, at den højtærede Minister ikke just søger at forfordele fødende Kvinder med Hensyn til Dagpengeudbetalingen i Provinsbyerne og paa Landet sammenlignet med Aldersrentenydere og andre, der har Adgang til efter faste Takster at faa Hjælp, men at han derimod har været i en Nødsituation. Han har været nødt til, for at faa hele dette Lovforslag tilrettelagt og samlet til en Enhed, som han nu har givet Fællestitelen Folkeforsikring, til at løfte Ydelserne i Købstæderne og paa Landet ganske væsentligt for ikke at komme i den Situation, at Invaliderenten for alle de Mennesker, der er derude, naar den skulde dække Aldersrenten, daledede alt for stærkt. Det kan jeg jo kun udtale min Tilfredshed med, fordi jeg dog deri maa se en Tilkende-